

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

студент **Нужна А.В.**

(*наук. керівник доц. Зайцев О.В.*)

Протягом останніх років в Україні було досягнуто певних елементів стабілізації банківської системи із збереженням її ринкової орієнтації, здатної відігравати важливу роль у посиленні стабілізаційних процесів та здійсненні структурних перетворень в економіці в цілому. Разом з тим банківська система України має певні недоліки, що стосуються як безпосередньо банківської системи (недостатній рівень капіталізації, відсутність в банках ефективних механізмів та інструментів управління ризиками тощо) так і дотичних до неї сфер (повільні темпи ринкової трансформації та реструктуризації реального сектора економіки, слабкий та недостатньо прозорий фінансовий стан значної частини суб'єктів господарювання тощо).

Актуальність цього питання в своїх висвітлює багато вчених, такі як: І.М.Михайловська, К.Л. Ларіонова, М.І. Савлука.

В умовах перехідної економіки всі сфери діяльності, в тому числі банківська система зазнають великих втрат.

Поки що основними факторами, що заважають розвитку банківської системи України є: незадовільний стан економіки держави, неплатоспроможність більшості підприємств; недосконалість законодавчої бази; брак у комерційних банках висококваліфікованих кадрів; невеликий власний капітал; занадто ризикована кредитна політика керівників комерційних банків з метою отримання більшого прибутку та ін.

За даними НБУ результати діяльності банківського сектору України, станом на січень – листопад 2007 року, засвідчують прискорення його розвитку та динамічного зростання. За 11 місяців цього року приріст власного капіталу становив майже 52% (2006 р. – 48,6%) і на 1 грудня 2007 року досяг 64,7 млрд.грн. Це найкращий результат останні шести років. Зважаючи ж на постійне зростання доходів населення та підвищення суми відшкодування з Фонду гарантування вкладів до 50 тисяч гривень, можна очікувати на подальше збільшення депозитів населення в банках. Це стверджують експерти УКБС за оперативними даними НБУ. Але ж у зв'язку з

високими темпами зростання інфляції, нестабільною грошовою одиницею, передкризовою ситуацією в країні реальна купівельна спроможність грошей зменшується. Тому, можна припустити, що невдовзі стан банківського сектору істотно погіршиться.

Якщо звернутися до минулорічних подій, то наприкінці 2004 року вітчизняна банківська система вдруге за 13 років тодішнього існування зіткнулася з кризою довіри суспільства до перспектив розвитку фінансової системи країни. Як відомо, це було пов'язано з драматичним перебігом президентської виборчої кампанії, котра сколихнула суспіль – політичне життя в Україні і мала широкий міжнародний резонанс. Цю ситуацію можна спостерігати і сьогодні. Тому, потрібно вжити негайних заходів, щоб ситуація не повторилася.

Таким чином, з метою забезпечення стабільного функціонування та покращення тенденції розвитку банківської системи України, банки повинні оперуватися такими основними цілями: зміцнення банківської системи України, підвищення її стійкості до криз; зміцнення довіри до банківської системи з боку вкладників та інвесторів; активізація діяльності банків з залучення коштів та їх трансформація в кредити для реального сектора економіки; поглиблення інтеграції банківської системи України в світовий фінансовий простір.

Для досягнення визначених цілей необхідно виконати такі пріоритетні завдання: підвищити рівень капіталізації банків; удосконалити систему управління ризиками та внутрішнього контролю; удосконалити практику регулювання та нагляду за банківською діяльністю; забезпечити прозорість функціонування банківської системи; законодавчо забезпечити захист прав кредиторів, вкладників та позичальників; розширити спектр та збільшити обсяг продуктів та послуг на банківському та фінансових ринках; запобігати та протидіяти легалізації коштів, отриманих злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму; продовжити роботу з адаптації банківського законодавства України до законодавства Європейського Союзу та інших міжнародних організацій.

Найважливішим завданням для банків України залишається забезпечення свого стабільного функціонування та розвитку, підвищення конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішньому фінансових ринках, посилення взаємодії банків із реальним сектором економіки.